Εἶναι ἀλματώδης ἡ αὔξηση τῶν αὐτοκτονιῶν στὶς ΗΠΑ

καὶ ἰδίως μεταξὺ τῆς νεολαίας

ΠΟΥ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ('Ιδ. 'Υπηρ.). Σὲ ἡλικία, ὅπου ἔχουν τὴν ζωὴ ἐμπρός τους καὶ κάθε λόγο γιὰ νὰ ζήσουν καὶ νὰ χαίρωνται 5.000 περίπου νεαροὶ 'Αμερικανοὶ καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας γύρω στὰ 20 χρόνια, αὐτοκτονοῦν κατ' ἔτος (μὲ μέσον ὅρο 13 τὴν ἡμέρα) ἀπὸ τὴν βαθειὰ ἀπόγνωση στὴν ὁποία περιέχονται.

'Ο ἀριθμὸς αὐτὸς αὐτοκτονιῶν νεαρῶν ἀτόμων στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες εἶναι διπλάσιος ἐκείνου, ποὺ σημειωνόταν πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια. 'Η αὔξηση εἶναι ἀλματώδης. 'Η αὐτοκτονία ἔχει καταντήσει ἡ ὑπ' ἀριθμ. 2 αἰτία θνησιμότητος μεταξὺ τῶν νεαρῶν ἀτόμων στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες (ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1 αἰτία θνησιμότητος εἶναι τὰ ὀδικὰ δυστυχήματα). Στὴν ἡλικιακὴ κατηγορία 15 ἕως 24 ἐτῶν, σημειώνονται περισσότερες αὐτοκτονίες παρὰ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη.

'Η ἀλματώδης αὔξηση τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ τῶν ἀποπειρῶν αὐτοκτονίας στὶς ΗΠΑ, ἀποδίδεται συχνὰ στὴν κατάπτωση, ἢ τοὐλάχιστον τὴν βαθειὰ κρίση τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας. Ὡς ἄλλοι παράγοντες τοῦ φαινομένου, ἀναφέρονται ἡ χρήση ναρκωτικῶν ὁ ἀλκοολισμός, ἡ οἰκονομικὴ ἀνασφάλεια, ἡ κατάπτωση ἢ μετὰ βολὴ τῶν ἀξιῶν, τὸ ἄγχος καὶ ἡ ἀλλοτρίωση, καθὼς καὶ ἡ σύγχυση στὴν ὁποία ἔχουν περιέλθει οἱ γονεῖς ὡς πρὸς τὸν ρόλο καὶ τὴν συμπεριφορὰ τους ἐναντι τῶν παιδιῶν τους. Οἱ παράγοντες αὐτοὶ καὶ ἄλλοι — ὅπως παρατήρησε ὁ δρ. Κάρβιν Φρέντερικ, τοῦ ἐθνικοῦ ἰνστιτούτου διανοητικῆς ὑγείας τῶν ΗΠΑ — δημιουργοῦν σὲ πολλὰ νεαρὰ ἄτομα μιὰ ψυχοδιανοητικὴ κατάσταση ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀπόγνωση, ἀπελπισία καὶ αἴσθημα ἀδιεξόδου. Τὰ ἄτομα δέ, ποὺ ὁδηγοῦνται στὴν αὐτοκτονία δὲν παρουσιάζουν ὅλα τὰ ἴδια ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικά. Κυμαίνονται ἀπὸ τοὺς μοναχικοὺς καὶ ἐξώφθαλμα μελαγχολικούς, μέχρις ἀτόμων ποὺ ἐμφανίζονται ἐξωτερικῶς ὡς εὔθυμα, εὐχαριστημένα καὶ κοινωνικά. Ἰδού δύο χαρακτηριστικὲς περιπτώσεις.

Στὶς 11 τοῦ περασμένου 'Ιουνίου, στὴν πόλη Οὐεημάουθ τῆς Μασαχουσέτης, ἕνας τελειόφοιτος γυμνασίου, ἡλικίας 17 ἐτῶν, ποὺ δὲν εἶχε δώσει ἕως τότε δείγματα ἀνωμαλίας, ἀποπειράθηκε ν' αὐτοκτονήσει μὲ περίστροφο κατὰ τὴν τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων. Λίγο πρὶν πιέσει τὴν σκανδάλη, ἐφώναξε: «Ὑπάρχουν πολλὰ προβλήματα στὴν 'Αμερική. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀμερικανικὸς τρόπος ζωῆς!». Εὐτυχῶς, τὸ τραῦμα δὲν ἦταν θανατηφόρο καὶ ὁ αὐτόχειρ διασώθηκε.

Πέρυσι, στὴν πόλη Γκλενταίηλ τῆς Καλιφορνίας, μία κοπέλλα ἡλικίας μόλις 13 ἐτῶν, αὐτοκτόνησε κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας τοῦ κωμικοῦ ἠθοποιοῦ Φρέντυ Πράϊνς. Σ' ἕνα σημείωμα, ποὺ ἄφησε, ἔλεγε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ἠθοποιοῦ αὐτοῦ, καθὼς καὶ οἱ θάνατοι μιᾶς φίλης της, ἑνὸς σκύλου καὶ μιᾶς γάτας, εἶχαν ἀφαιρέσει γι' αὐτήν, κάθε νόημα ἀπὸ τὴν ζωή.

Πρόκειται δὲ ἁπλῶς, γιὰ δύο χαρακτηριστικὰ κρούσματα, ἀνάμεσα σὲ πολλὰ ἄλλα. Γιὰ τὰ ἔτη μεταξὺ 1968 καὶ 1974, τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τῆς ὁμοσπονδιακῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Η. Π.Α. ἐμφανίζουν αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος αὐτοκτονιῶν ἀτόμων μεταξὺ 15 καὶ 24 ἐτῶν ἀπὸ 2.357 τὸ 1968 σὲ 4.747 τὸ 1974 (δηλαδὴ ἄνω τοῦ 100%). Κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα, ἐνῶ οἱ αὐτοκτονίες ἀτόμων τῆς ἡλικιακῆς αὐτῆς κατηγορίας, αὐξήθηκαν κατὰ 100% καὶ πλέον, ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν στὸ σύνολο τοῦ πληθυσμοῦ παρουσίασε αὔξηση κατὰ 25%.

'Ακόμη καὶ ἀνάμεσα στὰ νεώτερα παιδιά, ἡλικίας ἀπὸ 10 ἕως 14 ἐτῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν αὐξήθηκε ἀπὸ 115 τὸ 1968 σὲ 158 τὸ 1976, ἤτοι κατὰ 36%.

'Η ἔνταση τῆς ροπῆς πρὸς τὴν αὐτοκτονία σημειώνεται, χωρὶς διακρίσεις, σὲ νεαρὰ ἄτομα ὅλων τῶν φύλων καὶ ὅλων τῶν κοινωνικοοικονομικῶν στρωμάτων χωρὶς αἰσθητὸν ἐντοπισμό, σὲ μιὰ ἰδιαίτερη κατηγορία. Αἰσθητὴ διαφορὰ παρατηρεῖται μόνο ὡς πρὸς τὸ φύλο τῶν αὐτοχειριαζομένων. Τὰ κρούσματα μεταξὺ τῶν ἀρρένων εἶναι αἰσθητὰ περισσότερα παρὰ μεταξὺ τῶν θηλέων. Ἔτσι π.χ. τὸ 1976, στὴν ἡλικιακὴ κατηγορία μεταξὺ 15 καὶ 24 ἐτῶν, αὐτοκτόνησαν 3.786 ἄρρενες καὶ 961 θήλεις. Ἀν τίστροφα, διπλάσιος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποπειρῶν αὐτοκτονίας μεταξὺ γυναικῶν, παρὰ μεταξὺ ἀνδρῶν, ἀποπειρῶν ποὺ δὲν καταλήγουν σὲ θάνατο. Τὸ φαινόμενο ὀφείλεται ἐν μέρει, στὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦνται καί, συγκεκριμένα, στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ γυναῖκες χρησιμοποιοῦν συνήθως φάρμακα (ὑπὸ μορφὴ χαπιῶν κ.λ.π.) ἐνῶ οἱ ἄνδρες χρησιμοποιοῦν συνήθως ὅπλα.

Τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα δὲν ἀντικατοπτρίζουν τὸ φαινόμενο σὲ ὅλες τὶς πτυχὲς καὶ στὸ σύνολό του, διότι κάθε αὐτοκτονία δὲν ἀναφέρεται καὶ δὲν καταγράφεται ὡς τέτοια. 'Επὶ πλέον, δὲν ἀναφέρονται καὶ δὲν καταγράφονται οἱ ἀπόπειρες αὐτοκτονίας νεαρῶν ἀτόμων, ποὺ εἶναι πολὺ περισσότερες ἀπὸ τὰ θανατηφόρα κρούσματα. Σύμφωνα, μάλιστα μὲ ὡρισμένους ὑπολογισμούς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποπειρῶν εἶναι 50πλάσιος περίπου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν.

'Ο δρ. Κάλβιν Φρέντερικ, ἐχαρακτήρισε τὸ φαινόμενο ὡς ἐντυπωσιακὸ καὶ τραγικὸ ταυτόχρονα, διότι «τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἐγκαταλείπουν τὴν ζωὴ πρὶν ἀκόμη ἀρχίσουν νὰ τὴν ζοῦν». 'Εξέφρασε δὲ τὴν ἄποψη — ἢ μᾶλλον, διαπίστωση — ὅτι τὰ νεαρὰ ἄτομα, ποὺ ρέπουν πρὸς τὴν αὐτοκτονία ἔχουν ἀνώμαλες ἢ καὶ νοσηρὲς σχέσεις μὲ τοὺς γονεῖς των. Συχνὰ οἱ γονεῖς ἔχουν ὑπέρμετρες φιλοδοξίες γιὰ τὰ παιδιά τους, δυσανάλογες πρὸς τὶς πραγματικὲς δυνατότητές των. Ἔτσι, πολλοὶ νέοι καὶ νέες ὑφίστανται μεγάλη πίεση προσπαθώντας ν' ἀνταποκριθοῦν στὶς ἀπαιτήσεις καὶ προσδοκίες τῶν γονέων τους.

Ἄλλοι παράγοντες ποὺ συντείνουν στὴν ψυχοσύνθεση, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν αὐτοκτονία εἶναι, κατὰ τὸν δρα Φρέντερικ, ἡ ὁλοένα μεγαλύτερη διάδοση καὶ αὔξουσα χρήση ναρκωτικῶν καὶ οἰνοπνεύματος, καθὼς καὶ οἱ δυσκολίες στὴν ἐξεύρεση ἐργασίας καὶ σταδιοδρομίας. Ἔτσι, πολλὰ νεαρὰ ἄτομα, ἐμπρὸς στὶς ἀντιξοότητες καὶ στὶς δυσκολίες ποὺ συναντοῦν γιὰ νὰ σταδιοδρομήσουν, χάνουν κάθε ἐλπίδα καὶ ρέπουν πρὸς τὴν αὐτοκτονία.

'Η ποσοστιαία περισσότερες αὐτοκτονίες νεαρῶν ἀτόμων, σημειώνονται στὴν περιοχὴ τοῦ Λὸς Ἄντζελες. ὅπου τὸ ποσοστὸ αὐτοκτονιῶν ἀρρένων ἡλικίας 15 ἕως 19 ἐτῶν, εἶναι 19 στοὺς 100.000. 'Ο δρ. Μάικελ Πέκ, διευθυντὴς τοῦ ἐμήματος νεότητος στὸ κέντρο προσλήψεως αὐτοκτονιῶν τοῦ Λὸς Ἄντζελες ἔχει μελετήσει τὸ φαινόμενο διὰ μακρῶν καὶ σὲ βάθος. Κατὰ τὸν δρα Πέκ, στὴν δεκαετία τοῦ 1950 οἱ νέοι ποὺ αὐτοκτονοῦσαν ἦσαν κυρίως ἄτομα μονήρη καὶ ἄπομονωμένα, ἀκοινώνητα καὶ ἀποτραβηγμένα. Τώρα, τὴν πρώτη θέση, ἀριθμητικῶς, τείνουν νὰ καταλάβουν ἄτομα ἄλλου τύπου: ἐπιθετικὰ καὶ ἐριστικά, ἀντικοινωνικὰ καὶ ἐνίοτε ἐγκληματικά, περιλαμβανομένων τοξικομανῶν καὶ μεθύσων ἢ ἀλκοολικῶν. 'Ο ἴδιας ὁ δρ. Πέκ καὶ ἄλλοι ἀρμόδιοι πιστεύουν ὅτι σημαντικὸς συντελεστὴς τῆς ροπῆς πρὸς τὴν αὐτοκτονία εἶναι ἡ συγκεχυμένη καὶ χωρὶς ἀρχὲς ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν. «Ἄλλοτε, ἐδήλωσε, οἱ γονεῖς ἐδίδασκαν στὰ παιδιὰ τους τὴν πειθαρχία καὶ ἕνα ὁλόκληρο σύστημα ἀξιῶν. Ἔτσι, τὰ παιδιά, εἶχαν σημεῖα ἀναφορᾶς καὶ ἤξευραν, ποῦ βρίσκονται, ποιὸ εἶναι τὸ καλὸ καὶ ποιὸ τὸ κακό. Σήμερα οἱ γονεῖς κατέχονται ἀπὸ σύγχυση καὶ ἀμηχανία ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὸν δικό τους ρόλο καὶ δὲν ξέρουν πῶς νὰ συμπεριφερθοῦν στὰ παιδιὰ τους: ὡς ἐξουσιαστὰ ἢ ὡς φίλοι; Τὰ παιδιὰ ὁπωσδήποτε, χρειάζονται γονεῖς, ποὺ νὰ εἶναι ὄχι αὐστηροὶ καὶ ἄκαμπτοι, ἀλλὰ σταθεροὶ στὴν στάσι τους καὶ στὶς ἀρχές τους».

Κατὰ τὸν κ. Πέκ καὶ ἄλλους ἀρμόδιους ἐπιστήμονες, οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἀκοῦν τὰ παιδιά τους καὶ νὰ τὰ ἐρωτοῦν πῶς αἰσθάνονται, νὰ παρακολουθοῦν τὴν συμπεριφορὰ καὶ τὶς ψυχολογικὲς καταστάσεις τῶν παιδιῶν τους καὶ νὰ ἐμπνέουν σ' αὐτὰ ἐμπιστοσύνη.

Βασικὸς συντελεστὴς, τέλος τῆς ψυχικῆς ὑγείας τῶν νεαρῶν ἀτόμων, εἶναι ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα καὶ κατάσταση στὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον τους καὶ ἰδίως οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν γονέων τους. Διενέξεις μεταξὺ τῶν γονέων καὶ διαζύγια, δημιουργοῦν στὰ παιδιὰ νοσηρὲς ψυχικὲς καταστάσεις καὶ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους συντελεστὲς τῆς ροπῆς πρὸς τὴν αὐτοκτονία, ἀλλὰ καὶ τῆς ροπῆς πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα.

Πολλὰ εἴδη φυτῶν ἐξαφανίζονται πρὶν ἀκόμη μελετηθοῦν

ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κάπου εἰς τὴν ζούγκλαν τῆς Βραζιλίας, ἢ εἰς τὰ ὄρη τῆς Καμπότζης, ἢ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Κόγκο, φύεται, ἴσως, ἕν ἄγνωστον εἰς τοὺς βοτανολόγους φυτόν, τὸ ὁποῖον, εἰς τὰ φύλλα ἢ εἰς τὰς ρίζας του ἠμπορεῖ νὰ περιέχη μίαν οὐσίαν ἱκανὴν νὰ θεραπεύη τὸν καρκίνον ἢ νὰ προλαμβάνη τὰς καρδιακὰς προσβολάς. Ὑπάρχουν, ὅμως, πολλαὶ πιθανότητες ὅτι, μὲ τὰς ἐπεμβάσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ ἄγριον φυσικὸν περιβάλλον, τὸ φυτὸν τοῦτο θὰ ἐξαλειφθῆ, προτοῦ ἀνακαλυφθῆ ἡ ἀξία του.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν φαρμάκων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἰατρικήν, προέρχονται ἐκ τῶν φυτικῶν οὐσιῶν καὶ εἶναι, ἐπίσης, γνωστόν, ὅτι, δεδομένης τῆς ἀνεπαρκείας τῶν γνωστῶν πηγῶν διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, οἱ ἐπιστήμονες μελετοῦν τὰ ἄγρια φυτὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσουν, διὰ τῆς καλλιεργείας, νέας πηγὰς διατροφῆς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ζῶα, ἀλλ' ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ἔχει ἤδη ἀντιληφθῆ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐνέχει ἡ ἐξάλειψις, λόγω τῆς ὑπερκαταναλώσεως τῶν διαφόρων ζωϊκῶν εἰδῶν. Ἤδη, ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Προστασίας τῶν Ἀγριμίων, ἔχει προειδοποιήσει ὅτι ἐὰν αἱ τρέχουσαι τάσεις συνεχισθοῦν ἀνεξέλεγκτοι, τὸ ἕν ἕκτον τουλάχιστον τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὴν γῆν, θὰ ἐξαφανισθοῦν ἕως τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος. Ἤδη, ὡς ὑπολογίζεται, εἰς τὰ τροπικὰ δάση, ἕν φυτικὸν ἢ ζωϊκὸν εἶδος ἐξαφανίζεται κάθε ἡμέραν.

Οὐδεὶς γνωρίζει, πραγματικῶς, πόσα εἴδη φυτῶν ἢ ζώων ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὴν γῆν. Ὑπολογίζεται ὅτι κυμαίνονται μεταξὺ 3 καὶ 10 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων μόλις τὸ 1 1)2 ἑκατομμύριον ἔχει καταγραφῆ. Ὁ Ἔρικ Ἔκχολμ, τοῦ Ἰνστιτούτου Οὐώρλδουωτς, μιᾶς ἰδιωτικῆς ὀργανώσεως ἐρευνῶν εἰς τὴν Οὐάσιγκτον, ὑπολογίζει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 2000 αἱ ἐκλείψεις εἰδῶν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπεμβάσεως θὰ ἀνέρχωνται εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων, τὰ πλεῖστα δὲ ἐξ αὐτῶν, προτοῦ μελετηθοῦν.

«Ἐὰν συμβῆ τοῦτο, γράφει ὁ Ἔκχολμ εἰς τὸ βιβλίον του «Τὰ ἐξαφανιζόμενα εἴδη: Κοινωνικὴ ἀπόγνωση, ἀπελπισία καὶ αἴσθημα ἀδιεξόδου. Τὰ ἄτομα δέ, ποὺ ὁδηγοῦνται στὴν αὐτοκτονία δὲν παρουσιάζουν ὅλα τὰ ἴδια ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικά. Κυμαίνονται ἀπὸ τοὺς μοναχικοὺς καὶ ἐξώφθαλμα μελαγχολικούς, μέχρις ἀτόμων ποὺ ἐμφανίζονται ἐξωτερικῶς ὡς εὔθυμα, εὐχαριστημένα καὶ κοινωνικά. Ἰδού δύο χαρακτηριστικὲς περιπτώσεις.

κίνδυνοι», «αἱ ἀπώλειαι μοναδικῶν μορφῶν ζωῆς θὰ προκαλέσουν μίαν ἀμετάκλητον ἀλλοίωσιν τῆς φύσεως τῆς βιοσφαίρας, προτοῦ ἀκόμη κατανοήσωμεν τὸν τρόπον λειτουργίας της. Δὲν πρόκειται, ἁπλῶς, νὰ κλονισθῆ ἡ ὑφὴ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ὁλόκληρα τμήματά της θὰ σαρωθοῦν».

ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ποῖον εἶναι τὸ φάρμακον κατὰ τοῦ κακοῦ; Παρ' ὅλον ὅτι οἱ συμβατικῶς σκεπτόμενοι ζωόφιλοι ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν τῆς οἰκονομικῆς ἐπεκτάσεως καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, ἄλλοι ἀναλυταί, ὡς ὁ Ἔκχολμ, θεωροῦν ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι περισσότερον πολύπλοκον.

«Ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος καὶ σταθερότης», γράφει εἰς μίαν ἔκ θεσίν του, «ἀπειλοῦνται ἐκ τῆς μειώσεως τῶν πόρων ζωῆς τῆς γῆς. Ἐν τούτοις, ἡ διατήρησις τῆς βιοσφαίρας εἰς καλὴν κατάστασιν, δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἐφ' ὅσον δὲν ἱκανοποιηθοῦν αἱ βασικαὶ ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲν ἀνασταλῆ ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὁ Ἔκχολμ λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸν κόσμον εἴδη εἶναι μέρος τῆς κληρονομίας ὅλων, τὸ κόστος τῆς προστασίας των θὰ πρέπει νὰ βαρύνη ὅλους καὶ οὐχὶ μόνον τοὺς κατοίκους τῶν πτωχῶν χωρῶν τῶν τροπικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους πίπτει σήμερον, κυρίως. Συνιστᾶ ὅπως αἱ πλούσιαι χῶραι μὴ αὐξήσουν ἁπλῶς τὴν βοήθειάν των, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κινδυνευόντων εἰδῶν, ἀλλὰ νὰ παράσχουν ταχύτερον καὶ εὐρυτέραν βοήθειαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν χωρῶν αὐτῶν.

«Ἡ δικαία οἰκονομικὴ πρόοδος», γράφει ὁ Ἔκχολμ, «θὰ παράσχη καὶ ἄλλους πόρους ζωῆς εἰς πληθυσμοὺς οἱ ὁποῖοι, ἄλλως, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκθέσουν εἰς κίνδυνον τοὺς φυσικοὺς πόρους. Ἐπίσης, θὰ παράσχη εἰς τοὺς ἀνθρώπους μίαν εὐρυτέραν ἄποψιν τῆς σημασίας τῆς βιολογικῆς συντηρήσεως τῶν εἰδῶν. Οἱ ἀναπτυξιακοὶ καὶ οἱ συντηρητικοὶ ἔχουν ἀνάγκην ἀλλήλων, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ ὕστατοι στόχοι των, διότι ἡ βιολογικὴ πτώχευσις καὶ ἡ ἀνθρωπίνη πτώχευσις εἶναι ἀπολύτως ἀλληλένδετοι».

STRONGER

ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

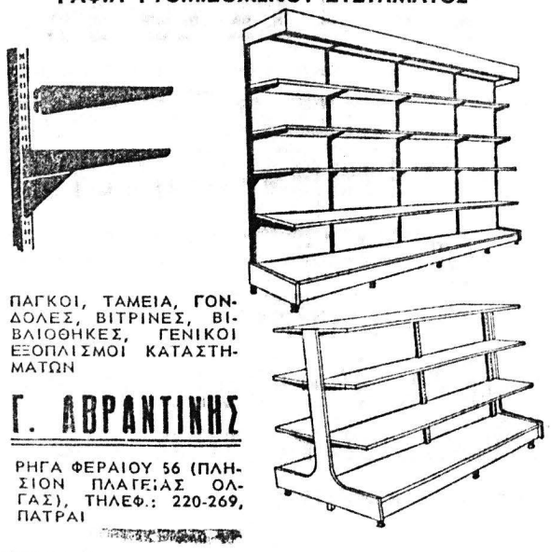

ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΓΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛΕΦ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

ΠΡΟΤΥΠΟ ΤΑΧΕΙΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἡ κεντρικὴ Ἀσία ἔχει μεταβληθεῖ σὲ μία... σοβιετικὴ «Καλιφόρνια»!

Ἦταν ραγδαία ἡ βιομηχανικὴ καὶ δημογραφικὴ ἀνάπτυξη

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. ('Ιδ. 'Υπηρ.). — Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀπέκτησε τὴ δική της Καλιφόρνια. Μιὰ περιοχὴ τεράστια σὲ ἔκταση, πλουτη σὲ πρῶτες ὕλες, μὲ ἀφθονη καὶ πάμφθηνη ἐνέργεια, μὲ γόνιμη γῆ καὶ μὲ ἀκόμη πιὸ γόνιμο πληθυσμό. Πρόκειται συστικά, γιὰ τὶς περιοχὲς τῆς κεντρικῆς 'Ασίας, μὲ τὰ βαρειὰ ἀστικὰ ὀνόματα — Οὐζμπεκιστάν, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν — περιοχές, ποὺ βρέθηκαν καὶ βρίσκονται πάντα στὰ στυροδρόμια τῶν μεγάλων δρόμων τῆς Εὐρασίας.

—'Η ἐκπληκτικὴ τεχνολογικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη τῶν περιοχῶν αὐτῶν στηρίζεται στὴν ἀξιοποίηση τῶν ὑδάτινων πόρων τοῦ πλούτου τοῦ ὑπεδάφους, τῆς γονιμότητας τοῦ ἐδάφους. Ἔτσι, οἱ μεγάλοι ὑδροηλεκτρικοὶ σταθμοὶ τοῦ Σίρν Ντάρια καὶ τοῦ 'Αμοῦρ Ντάρια προσφέρουν ἄφθονο ἠλεκτρικὸ ρεῦμα (στὴν Τασκένδη ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῶν δρόμων εἶναι ἐκπληκτικός, καὶ κανεὶς δὲν σκέπτεται νὰ κάνει «οἰκονομία στὸ ρεῦμα»). Ἀλλὸ οἱ ἴδιοι σταθμοί, καὶ αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται ὑπὸ κατασκευή, τροφοδοτοῦν μὲ φθηνὸ καὶ ἄφθονο ρεῦμα τὰ μεγάλα — καὶ ἠλεκτροβόρα — βιομηχανικὰ συγκροτήματα ποὺ λειτουργοῦν ἤδη ἢ κατασκευάζονται. Καὶ οἱ ἴδιες ὑδάτινες πηγὲς ποτίζουν τὶς τεράστιες βαμβακοφυτείες, ἀπὸ ὅπου βγαίνει τὸ διαλεχτὸ βαμβάκι μὲ τὶς μακρὲς ἶνες, τὰ περιβόλια ἀπὸ ὅπου βγαίνουν τὰ πιὸ γλυκὰ φρούτα καὶ τὰ ἄφθονα λαχανικὰ καὶ φτάνουν ὡς μέσα στὶς πόλεις. Στὴν Τασκένδη, ρυάκια κυλᾶνε στὶς δυὸ πλευρὲς τῶν δρόμων, ποτίζουν κήπους, πάρκα, ἀναβλύζουν σὲ σιντριβάνια καὶ κάνουν τὴν πόλη νὰ μοιάζει μὲ ἀτέραντο κῆπο.

—Στὸ Τατζικιστάν, πάλι, ὁ ἐπισκέπτης βλέπει τὸ ἴδιο «τοπίο»: βαμβακοφυτεῖες τεράστιες καὶ πλάϊ τους νὰ ξεφυτρώνει τὸ τεράστιο συγκρότημα ἀλουμινίου τοῦ Τατζικιστάν, ποὺ ἀρχίζει τώρα τὴ λειτουργία του χρησιμοποιώντας τὸ ἄφθονο ρεῦμα, ποὺ δίνει ὁ ὑδροηλεκτρικὸς σταθμὸς τοῦ Νουρέκ, δυναμικότητας 2,7 ἑκατομμυρίων κιλοβάτ, στὸ ὁποῖο θὰ προστεθεῖ ὁ ὑδροηλεκτρικὸς σταθμὸς τοῦ Ρογκούν, ποὺ κατασκευάζεται, καὶ θὰ ἔχει δυναμικότητα 3,6 ἑκατομμύρια κιλοβάτ.

—Στὸ Οὐζμπεκιστάν ἡ ἐξόρυξη τοῦ ἀνθρακα ἔχει πάρει ἰλιγγιώδεις ρυθμούς, καὶ γίνεται μὲ ἐπιφανειακὰ ὀρυχεῖα, ὅπως καὶ ἡ ἐξόρυξη τοῦ οὐρανίου, ποὺ φαίνεται πὼς ἀφθανεῖ στὴν περιοχή. Πιὸ πάνω, στὸ Καζακστάν, ἔχει ἀρχίσει ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δισεκατομμυρίων τόννων πετρελαίου καὶ τῶν μετάλλων, σιδηρούχων καὶ μή, ποὺ κοιμοῦνται κάτω ἀπὸ τὸ ἔδαφός του. Τὰ γιγάντια ἐξορυκτικὰ μηχανήματα, κατασκευάζονται στὶς ἴδιες τὶς δημοκρατίες τῆς Κεντρικῆς 'Ασίας, ἀπὸ τοὺς Οὐζμπέκους ἢ τοὺς Τουρκμένους. Τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὰ λιπάσματα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὶς βαμβακοφυτεῖες καὶ στὶς ἄλλες καλλιέργειες: κατασκευάζονται ἐπὶ τόπου σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα συγκροτήματα χημικῆς βιομηχανίας τῆς ΕΣΣΔ, ποὺ βρίσκεται στὸ Οὐζμπεκιστάν. Οἱ συλλεκτικὲς μηχανὲς γιὰ τὰ 5,6 ἑκατομμύρια τόννους βαμβάκι, ποὺ εἶναι ἡ ἐτήσια παραγωγή, κατασκευάζονται κι αὐτές ἐπὶ τόπου, ὅπως καὶ τὰ τρακτὲρ γιὰ τὰ 1.500 κολχόζ καὶ σοβχόζ τῆς δημοκρατίας τοῦ Οὐζμπεκιστάν. Στὴν πανεπιστημιακὴ πόλη Νουκούς, λειτουργεῖ τὸ μεγαλύτερο κέντρο παραγωγῆς ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν τῆς ΕΣΣΔ.

—Πόλεις βιομηχανικὰ συγκροτήματα καὶ ἀγροτικὲς καλλιέργειες ἀναπτύσσονται σὲ μιὰ ἁρμονικὴ συμβίωση, μὲ πλήρη μελέτη τῶν συνθηκῶν, γιὰ τὴν καλύτερη ἀξιοποίηση τοῦ πλούτου τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ὑπεδάφους χωρὶς καταστροφὴ τῆς ζωῆς. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἐπὶ πλέον κατόρθωμα, γιατὶ οἱ ὀρεινοὶ ὄγκοι καταλαμβάνουν ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν τῶν δημοκρατιῶν. Στὸ Τατζικιστάν, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ 93% τοῦ ἐδάφους εἶναι ὀρεινὸ καὶ μόνο τὸ 7% εἶναι καλλιεργήσιμο. Ἔτσι, γιὰ νὰ ἐγκατασταθεῖ τὸ τεράστιο συγκρότημα ἀλουμινίου τῆς περιοχῆς χρειάστηκε νὰ θυσιαστεῖ καλλιεργήσιμη γῆ, ἀλλὰ ἡ ἀπώλειά της ἀντισταθμίστηκε μὲ τὴν ἐντατικοποίηση τῆς καλλιέργειας τοῦ βαμβακιοῦ.

—'Η μελέτη γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν πόρων γίνεται μὲ λεπτολόγο προσοχὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια. Οἱ Τουρκμένοι κατασκευάζουν ἕνα γιγάντιο κανάλι ποὺ θὰ διασχίζει τὴν ἔρημο τοῦ Καρα—Κούμ γιὰ νὰ μεταφέρει τὰ νερὰ τοῦ 'Αμοῦ Ντάρια ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ 'Αφγανιστὰν στὴν Κασπία, δηλαδὴ πάνω ἀπὸ χίλια χιλιόμετρα δυτικότερα! Κάτι ἀνάλογο λογαριάζουν νὰ κάνουν καὶ οἱ Οὐζμπέκοι ποὺ βλέπουν τὴ στάθμη τῆς Ἀράλης νὰ κατεβαίνει: ἑτοιμάζονται νὰ θέσουν σὲ ἐφαρμογὴ ἕνα σχέδιο μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων, μερικῶν ποταμῶν τῆς Σιβηρίας, πρὸς τὴν Ἀράλη, χωρίς, ὡστόσο νὰ προκαλέσουν διαταραχές τῆς οἰκολογικῆς ἰσορροπίας στὶς περιοχὲς ὅπου ρέουν σήμερα αὐτὸ τὰ ποτάμια.

Ἐπιστημονικὸ καὶ τεχνικὸ δυναμικὸ καὶ ἐργατικὰ χέρια, ὅλα ἀνήκουν στὶς δημοκρατίες τῆς Κεντρικῆς 'Ασίας. Κι ἂν κάποτε χρειάζεται κάποια προσφυγή, στὴν «ξένη βοήθεια», δηλαδὴ σὲ χρησιμοποίηση εἰδικευμένων στελεχῶν ἀπὸ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., γίνεται προσωρινά, ὥσπου νὰ διαμορφώσει ἡ ἴδια ἡ δημοκρατία τὰ στελέχη της.

Στὸ Τατζικιστάν, π.χ., τὸ προσωπικὸ τοῦ μεγάλου συγκροτήματος ἀλουμινίου ἀπαρτίσθηκε στὴν ἀρχὴ ἀπὸ «ξένους» κυρίως. Ἀλλὰ σὲ λίγο διάστημα εἰδικεύθηκε ντόπιο προσωπικό, καὶ οἱ ξένοι ἀποσύρθηκαν ἀφοῦ ἐπιτέλεσαν τὸ ἔργο τους: δίδαξαν τοὺ